

Zákonem ze 16. března 1920 č. 165 Sb. byla vláda zmocněna, aby zřídila státní úřady policejní, kdekoliiv toho uzná potřebu. V § 2 tohoto zákona vymezen jest úkol těchto úřadů a stanoveno, že — pokud při zřízení neustanoví se v jednotlivých případech působnost užší — převezmou tyto policejní úřady dosavadní obor působnosti obecní, pokud se týče policie bezpečnostní, mravnostní a čelední. Podle tohoto zákona bylo také zřízeno polic. řiditelství v Plzni a dle vyhlášky min. vnitra z 22. prosince 1920 č. 664 Sb. přikázána jeho působnosti péče o bezpečnost a snadnost dopravy na cestách, pokud jde o bezpečnost osoby a majetku. Tím přešla tato působnost z vlastní působnosti obce Plzeňské na polic. řiditelství, které takto nabylo oprávnění, aby v uvedeném směru učinilo potřebná opatření. Když tedy toto polic. řiditelství vyhláškou z 12. listopadu 1921 uložilo majitelům domů pod následky trestu povinnost, aby s chodníků kolem jejich domů ležících, veř. komunikaci sloužících, napadený sníh odklidili a chodník pískem posypali, nelze shledati, že si polic. řiditelství tím osobovalo působnost, která mu nenáleží.

Č. 5761.

Cestovní pasy. — Povolení pobytu v tuzemsku (Slovensko): Cizí státní příslušník nemá právního nároku na to, aby mu za účelem pobytu v tuzemsku bylo uděleno tuzemské visum na cizozemský cestovní pas.

(Nález ze dne 10. června 1926 č. 12.192.)

P r e j u d i k a t u r a: Boh. 4180 odm.

V ě c: Ladislav T. v Košicích proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska o povolení pobytu v Košicích.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y. Rozhodnutím ministra pro Slov. z 20. prosince 1924 nebylo vyhověno žádosti Ladislava T., maďarského stát. příslušníka, o povolení pobytu v Košicích, poněvadž byl nařízením býv. župana župy gemermalohontské dne 4. března 1920 z území čsl. republiky pravoplatně vypovězen a následkem toho pozbyl veškerého nároku na další pobyt.

Rozhoduje o stížnosti do tohoto výroku podané vycházel nss z těchto úvah:

St-1 vytýkáje napadenému rozhodnutí nezákonnost, namítá, že ve smyslu práva na Slov. platného může se každý cizozemec na Slov. zdržovati bez zvláštního povolení v kterékoliv obci. St-1 neuvádí předpis, který má při tom na mysli. Není však pochyby, že mohou býti zde míněny jen zák. čl. V. a VI. z r. 1903, jež obsahují předpisy, týkající se práva pobytu cizozemců na území bývalé říše uherské.

§ 1 zák. čl. V. z r. 1903 stanoví sice, že cizozemci se mohou zdržovati v každé obci na území uherské koruny, avšak ve smyslu ustanovení § 2 zák. čl. VI. z r. 1903 může min. právo toto obmeziti zavedením pasu. To stalo se v Čsl. republice vydáním vl. nař. z 9. června 1921 č. 215 Sb. § 3 tohoto nařízení stanoví, že cizinci mohou překročiti hranice Čsl. republiky jen na základě pasu vyhovujícího požadavkům § 2 nař., a opatřeného pro cestu do zdejšího státu visem příslušného zahraničního úřadu Čsl. republiky. Z toho se podává, že pasové visum jest v podstatě své povolením pobytu cizince na území republiky Čsl.

V podání z 29. října 1924 řízeném na min. Slov. žádal st-l za povolení pobytu v Košicích, tedy na území Čsl. republiky do platnosti předloženého jím cestovního pasu. Pas tento vystaven byl maď. vyslanectvím v Praze dne 16. října 1924 na dobu do 16. října 1925. St-l tedy domáhal se toho, aby na pas připojeno bylo visum se strany státu. Čsl. do 16. října 1925. Visum pasu mimozemců se strany státu Čl. zavedeno bylo zmíněným již nařízením č. 215/21. Nařízení toto obsahuje jen předpis, že k překročení hranic Čsl. republiky třeba jest pasu opatřeného visem, nestanoví však, že úřad zejména za určitých předpokladů jest povinen visum toto na pas připojiti. Není také žádné jiné právní normy, která by takovýto předpis obsahovala. Z toho plyne, že cizí státní příslušník nemá právního nároku na udělení pasového visa k cíli pobytu na území Čsl. republiky. Názor tento vyslovil nss již ve svém nálezu Boh. 4180 adm. Nemá-li st-l nároku toho, pak žal. úřad tím, že shora uvedenou žádost jeho 29. října 1924 zamítl, neporušil zákon.

Č. 5762.

Obecní notáři (Slovensko): Obecní notář, dosud podle zák. č. 211/1920 neustanovený, nemá — třebas koná službu — právního nároku na zálohu (preddavok) na svoje budoucí požitky.

(Nález ze dne 10. června 1926 č. 12.339.)

V ě c: Jan B. v Turč. Sv. Martině (adv. Dr. Frt. Kačer z Prahy) proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska o služební požitky.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Podáním z 10. června 1920 žádal st-l o přijetí do def. služby státní a odůvodňoval žádost tuto mimo jiné tím, že v letech 1905—1914 zaměstnán byl jako podnotář, od r. 1914—1918 konal službu válečnou a od 3. listopadu 1918 zastává úřad jako okolní notář okresu... Výnosem žal. úř. z 28. srpna 1920 byla st-li poukázána záloha 900 Kč měsíčně na jeho budoucí požitky s tím, že poukázání zálohy nikterak neprejudikuje jeho def. jmenování ani přiznání řádného platu podle zák. č. 541/19. Výnosem téhož úřadu z 31. března 1921 byla výplata zálohy této dnem 31. května 1921 zastavena. Dalším výnosem žal. úřadu z 28. dubna 1922 byla st-li poukázána záloha měsíčně 900 Kč i za měsíc červen až srpen 1921. V době od 1. září 1921, resp. od 10. září 1921 do 31. května 1922 působil st-l jako notářský pomocník v N. za měsíční odměnu 500 Kč. Od 1. června 1922 konal službu při notářském úřadě v Št. T. a byla mu opětně od 1. června 1922 poukázána záloha 900 Kč měsíčně.

Výnosem min. vnitra z 5. srpna 1922 byl žal. úřad zmocněn ustanoviti st-le kancelářským oficiantem v systemisovaném stavu politické správy na Slov., načež byl st-l dekretem žal. úřadu z 22. srpna 1922 ke dni 31. srpna 1922 ustanoven kancelářským oficiantem.

Žádosti st-lově z 12. září 1924 o výplatu difference měsíčně 400 Kč mezi platem 500 Kč, který bral v době od 1. září 1921 do 31. května 1922 po dobu svojí působnosti u notářského úřadu v N. a zálohou 900 Kč vyplácenou mu před oním obdobím i po něm, žal. úřad nař. rozhodnutím nevyhověl s tím odůvodněním, že st-l v uvedené době nebyl v žádném služ. poměru k státu čsl. a nemá tedy za řečenou dobu právního nároku na jakékoliv požitky z prostředků státních.